

højtærede Minister gjorde gennem sine Udtalelser her i Dag, bryder han med Karakteren og Indholdet af Hjælpekasseloven, det er et Stykke Doktrinarisme, som træder hindrende i Vejen for den sunde og naturlige Udvikling, som har fundet Sted i de sidste 5 Aar. Det er det, vi for vort Vedkommende ikke ønsker at være med til. Den højtærede Minister vil heller ikke paa dette Punkt kunne paaberaabe sig nogen som helst Sympati fra Hjælpekassebestyrelsernes Side; tværtimod, man har fra alle Sider paa det skarpeste udtalt sig mod den Opfattelse, som den højtærede Minister her har gjort gældende.

Dernæst et Ord med Hensyn til det Beløb, der kunde ønskes stillet til Raadighed. Den højtærede Minister sagde, at vi kunde godt begrænse Beløbet til de 250,000 Kr., thi det var ikke en Forudsætning i sin Tid, at Kommunerne skulde have en Trediedel af disse Udgifter refunderet, og han søgte at lægge dette ind i selve Lovens Ord. Nu er vi her i Tinget enige om, at Loven paabyder ikke, at Kommunerne skal have en Trediedel refunderet, men noget ganske andet er, at det var Forudsætningen, da Loven førtes igennem, at der her skulde foregaa en Udvikling; man ventede den Gang, at de 250,000 Kr. skulde være tilstrækkeligt til at udgøre en Trediedel af Kommunens Udgifter, og man stillede i Udsigt, at siden kunde der bevilges mere. Den daværende Indenrigsminister, Sigurd Berg, gjorde under Lovforslagets Behandling denne Betragtning gældende; han sagde, at Beløbet var sat saa lavt for ikke at volde Lovforslaget Vanskeligheder ved dets Gang gennem Tingene, og føjede til, at naar de 5 Aar var gaaede, i hvilken Tid man tænkte sig, Loven skulde gælde, kunde man jo, inden den skulde revideres, se, hvorledes det udviklede sig, og saa siden bestemme Beløbet i Forhold til, hvad der havde vist sig at være rimeligt. At den Tanke laa bag det hele, at der her skulde være skabt en Ordning, som udvikledes videre gennem Tiderne, fremgaaer saa tydeligt af Forhandlingerne i 1906—07 som paa nogen Maade muligt. Den højtærede Minister mente, at den Omstændighed, at man i nogle Tilfælde havde givet ekstraordinært Tilskud, skulde kunne betragtes som Støtte for hans Fortolkning. Det forekommer mig, at lige det modsatte er Tilfældet. Paa de Tidspunkter, hvor man var klar over, at Hjælpekasserne paa Grund af ekstraordinære Forhold havde Brug for ekstraordinært store Midler, skaffede man disse fra Statens Side, netop for at Kommunerne vedblivende kunde faa en Tredie-

del af de Tilskud, der ydedes, refunderet. Men at Lovforslagene om disse ekstraordinære Tilskud siden er standsede, kan jo dog ikke være noget Argument for os her i Tinget, thi denne Lovgivning er ikke standset efter dette Tings Ønske, men er standset, efter at have fundet Tilslutning i dette Ting, ved det andet Tings Modstand. Saa paa dette Punkt kan den højtærede Minister heller ikke finde noget Argument.

Den højtærede Minister blev efterhaanden mere og mere ivrig i sin Modstand mod de faste Understøttelser og kom saa ind paa den Betragtning, at deres Fortsættelse ved Hjælpekasseinstitutionen vilde være en Udvidelse af Almissesystemet, og derimod talte han bitre Ord. Nu skal jeg være meget glad, hvis vi kan komme til at samarbejde om at indskrænke Almissesystemet i vor Understøttelseslovgivning til det mindst mulige. Jeg tror ikke, der er nogen principiel Uoverensstemmelse mellem mig og den højtærede Minister paa dette Punkt. Men det forekommer mig rigtignok, at naar man indskrænker Hjælpekasseunderstøttelsen for at skyde Folk tilbage til Fattigvæsenets Understøttelse, indskrænker man ikke derved Almissesystemet, men man vælger en slettere Form for Almissen i Stedet for en bedre. Derfor tror jeg rigtignok heller ikke, at der paa dette Punkt er noget Argument. Selv Gennemførelsen af Lovforslaget om Understøttelse til Børn af Enker og af Enkemænd vil ikke aflaste Hjælpekasserne med det fornødne Beløb. De 300,000 Kr., man muligvis derved befris for, bringer dog ikke det Beløb, der skal anvendes til Hjælpekasserne, selv efter den hidtidige Tilstand, ned under noget over 1 Mill. Kr., og $\frac{1}{3}$ deraf er 350,000 Kr., saa de 250,000 Kr. forslaaer ikke. Og hvis Udviklingen blot nogenlunde skal fortsættes som hidtil, vil Springet mellem det Beløb, der er til Raadighed, og det, der skal bruges, blive endnu større.

Fremdeles pegede den højtærede Minister paa en Bog af Hr. Steincke, som har været noget omtalt, og anførte den som Argument imod at hjælpe Enkerne paa Grundlag af Hjælpekassesystemet. Nu er jeg enig med Ministeren i, at der er mange gode og interessante Forslag i den Bog, og det vilde glæde mig, om Ministeren paa en Række Punkter vilde gøre den til Rettesnor for den kommende Lovgivning — dog ikke med Hensyn til Hjælpekasserne. Jeg tror, Forfatteren har forset sig paa denne Institution og i højeste Grad gør den Uret. Men i hvert Fald kan hans Betragtninger paa dette Punkt ikke have nogen Betyd-